

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж г 120/21
2.6.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Иван Негић, као појединац, у предмету **предлагача АА** из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Верољуб Ђукић из Београда, ул. Панчићева бр. 2, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4п 172/21 од 14.04.2021. године, донео је дана 2.6.2021. године следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду Р4п 172/21 од 14.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ожалбеним решењем Вишег суда у Београду Р4п 172/21 од 14.04.2021. године, у ставу првом изреке одбијен је приговор предлагача АА из ... ради утврђења повреде права на суђење у разумном року од 08.04.2021. године, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача приговора за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио предлагач из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка предлагач је опредељено тражио.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" бр. 125/82 ... "Службени гласник РС" бр. 46/95 ... 55/14) и чланова 386 и 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду

је нашао да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 16 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП у вези са чланом 30 став 2 ЗВП о којима у поступку по жалби овај суд води рачуна по службеној дужности.

Према разлозима првостепеног ожалбеног решења, предлагач АА је поднео приговор Вишем суду у Београду ради убрзања поступка и утврђења повреде права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Београду Гж 5481/20, са захтевом да се наложи поступајућем судији Вишег суда у Београду да у најкраћем року предузме процесне радње којима ће окончати овај поступак, те да се предлагачу призна право на исплату правичног новчаног обештећења у износу од 2.000 евра, у динарској противвредности, по средњем курсу НБС на дан исплате, као и накнада за трошкове заступања од стране пуномоћника адвоката.

Поступајући по поднетом приговору, Виши суд у Београду је, у смислу одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року, донео одлуку да се приговор предлагача одбије без испитног поступка. Ова одлука је донета са позивом на одредбу члана 8 став 3 Закона о заштити права на суђење у разумном року, обзиром да је, имајући у виду трајање поступка које је наведено у приговору исти очигледно неоснован. Разлози решења Вишег суда у Београду садрже констатације по провери кроз електронски уписник писарнице Вишег суда у Београду, да је датум подношења иницијалног акта 31.01.2014. године, да је првостепени суд донео пресуду дана 24.12.2019. године, да је жалбу на првостепену пресуду изјавио тужилац дана 09.01.2020. године, да је спис примљен у Виши суд, ради решавања о жалби, 13.03.2020. године, да одлука о жалби није донета, да се ради о спору мале вредности и да конкретан поступак по закону није хитан. Одлука Вишег суда донета је са позивом на одредбе чланова 1 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, члана 2 став 1 и члана 4 истог закона. Виши суд у Београду се у својој одлуци осврнуо и на одговарајућу праксу Европског суда за људска права прихваћену у пракси судова Републике Србије да до повреда права на суђење у разумном року долази када првостепени поступак траје дуже од 3 године у једној инстанци, 5 година у две инстанце и 6 година уколико има места тростепеном одлучивању.

Одлучујући о поднетој жалби, у складу са одредбом члана 17 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, закључено је да обзиром на трајање поступка жалба предлагача јесте неоснована,уважавајући разлоге ожалбено решења, имајући у виду чињеницу да предмет са таквом опредељеном вредношћу предмета спора, која представља спор мале вредности, у сваком случају не представља приоритет по својој природи и врсти, а предмет који је хитан би имао приоритет у одлучивању, јер је суд дужан да поред тога што мора да поштује редослед при одлучивању и да да

предност хитним предметима (нпр. породични спорови, сметање државине, накнада штете жртвама оштећенима итд.). Због наведеног, иако Виши суд у Београду није одлучио у року од 9 месеци, који рок је инструктиван, како то правилно закључује и првостепени суд, имајући у виду целокупно трајање поступка у којем се, сходно наводима приговора ради убрзања поступка због повреде права на суђење у разумном року, који је предлагач ставио првостепеном поступајућем суду, мора уважити да је по окончању извршног поступка пред јавним извршитељем ради наплате трошкова инфостана и доношења решења већа Другог основног суда од 24.08.2017. године те почетка судског поступка након одлуке о приговору у извршном поступку са пресудом која је у првостепеном поступку донета 24.12.2019. године, имајући у виду дан подношења приговора ради убрзања поступка 08.04.2021. године, у конкретном случају, очигледно није повређено право предлагача на суђење у разумном року. На овакву оцену суда немају утицаја чињенице које су истакнуте у жалби о томе да је у основном предмету након наставка поступка по правилима парничног поступка решењем Другог основног суда у Београду од 24.08.2017. године прво рочиште заказано за 16.10.2018. године након више од годину дана, те да се оволики протек времена од доношења решења о наставку поступка, као парничног, до заказивања и одржавања првог рочишта мора посматрати као поступање суда у неразумном року, те указивање на неразумно дуго трајање поступка пред другостепеним судом у коме поступак по жалби траје више од 9 месеци, супротно одредби члана 383 став 2 ЗПП није одлучено о жалби.

Некоментарисани наводи жалбе предлагача нису од утицаја на правилност побијаног првостепеног решења.

Како предлагач са жалбом није успео, то му трошкови другостепеног поступка не припадају, због чега је одлучено као у ставу другом изреке овог решења, на основу одредбе члана 165 ЗПП која се примењује на основу одредбе члана 30 Закона о ванпарничном поступку.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

Судија
Иван Негић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.
(одредба члана 21 Закона о заштити права
на суђење у разумном року)

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић